

แนวทางการแก้ปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

Guidelines to Solve the Rights and Status Problem of Granting Thai Citizenship to
Thai

Diaspora Network in Prachuap Khiri Khan Province.

โซไอซ์ ปาทาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎา พรหมเวศ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินงานในการให้สัญชาติแก่คนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4 อำเภอ 4 ชุมชน 2) เพื่อศึกษากลไกในการทำงานของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่สัญชาติของคนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยและพัฒนาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์(Interview)ในรูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการทำงานด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงประกอบด้วย ที่ปรึกษาเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 คนไทยพลัดถิ่นชุมชนไร่ไครา จำนวน 2 คน คนไทยพลัดถิ่นชุมชนทุ่งพุฒิจำนวน 2 คน คนไทยพลัดถิ่นชุมชนคลองลอย จำนวน 2 คน คนไทยพลัดถิ่นชุมชนหินเทิน จำนวน 2 คน ผู้ใหญ่บ้านชุมชนไร่ไครา 1 คนผู้ใหญ่บ้านชุมชนคลองลอย 1 คน ผู้ใหญ่บ้านชุมชนทุ่งพุฒิจำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้านชุมชนหินเทิน 1 คนรวมทั้งสิ้น 14 คน สรุป 1)ด้านแนวทางในการแก้ไขปัญหา 2)ด้านนโยบาย 3)ด้านสังคม 4)ด้านความมั่นคง 5)ด้านการบริหารการดำเนินงาน

บทความเรียงจากการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องแนวทางการแก้ปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎา พรหมเวศ

นักศึกษาปริญญาโท โครงการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (กลุ่มวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“คนไทยพลัดถิ่น” เป็นกลุ่มบุคคลที่มีเชื้อสายชาติพันธุ์เป็นคนไทยที่อาศัยอยู่ตรงขอบชายแดนไทยเมียนมาร์ในบริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และพังงา มีการสืบเชื้อสายชาติพันธุ์มาโดยตลอดแต่เมื่อเกิดอภัยภูธรประเทศเมียนมาร์ ผลพวงจากการกำหนดเขตแดนระหว่างไทย เมียนมาร์ ที่กำหนดให้ มะริด ทวาย และตะนาวศรี ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของบรรพบุรุษคนไทยกลุ่มนี้ได้กลับกลายเป็นอยู่ในฝั่งดินแดนเมียนมาร์ คนกลุ่มนี้ซึ่งมีวิถีชีวิตความเป็นคนไทยจำนวนบางส่วนได้อาศัยอยู่ในดินแดนดังกล่าว และบางส่วนก็ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยและมีวิถีชีวิตการดำรงชีวิตเฉกเช่นเดียวกับคนไทยปัจจุบันกลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นคนไทยไร้สัญชาติการเป็นคนไทยแต่เมื่อไม่มีสัญชาติไทยแม้จะมีหลักสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นสิทธิของบุคคลที่อยู่แต่กำเนิดโดยธรรมชาติได้รับรองก็ตามแต่ คนไทยพลัดถิ่น ก็ยังไม่มีสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองในฐานะที่เป็นประชากรของรัฐไทยตามรัฐธรรมนูญและจะอ้างสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายกำหนดทำนองเดียวกับชนชาวไทยมิได้ ทั้งนี้ผู้ที่ทรงสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้กำหนดให้แก่คนสัญชาติไทย เท่านั้นเมื่อเป็นบุคคลที่มีวิถีชีวิตความเป็นคนไทยแต่ไม่มีสัญชาติไทยก็ตกอยู่ในความหมายของ คนต่างด้าวเมื่อมากและอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตก็อาจจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายของประเทศไทย ผลที่สุดอาจจะถูกผลักดันออกนอกราชอาณาจักรไทย หรือส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทาง ขณะเดียวกันเมียนมาร์เห็นว่ามิใช่ประชากร หรือพลเมืองของเมียนมาร์ก็ต้องผลักดันกลับมาจึงเป็นปัญหาไม่มีที่สิ้นสุดแนวทางแก้ไขปัญหาคือการให้สัญชาติไทย แก่บุคคลเหล่านี้ภายใต้ขอบเขตในการให้สัญชาติของรัฐไทยแก่บุคคลตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศคือความสัมพันธ์หรือ เกาะเกี่ยวที่แท้จริงโดยตามหลักดังกล่าวรัฐจะสามารถให้สัญชาติไทยได้ก็ต่อเมื่อบุคคลเหล่านี้และรัฐที่จะให้สัญชาติมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกลุ่มบุคคลเหล่านี้ที่จะได้รับ สัญชาติไทยอย่างแท้จริงยิ่งกว่ารัฐอื่นอย่างไรก็ตามในการพิจารณาเพื่อให้สัญชาติไทยแก่คนไทยพลัดถิ่นจะต้องคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนระหว่างความมั่นคงของราชอาณาจักรไทยและสิทธิมนุษยชนของราชอาณาจักรไทยและทั่วโลกด้วย

คำว่า “สถานะของบุคคล” ตามความในมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง สถานะตามกฎหมายที่จะได้รับความคุ้มครองสิทธิในการเป็นบุคคลและสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองในการเป็นบุคคล โดยบุคคลจะได้รับความคุ้มครองตามสิทธินั้นหรือไม่ ต้องพิจารณาจากความเป็นบุคคลของผู้ นั้นเป็นหลัก เช่น การโต้แย้งเกี่ยวกับสัญชาติของบุคคล เป็นต้น มิได้มีความหมายรวมไปถึงสถานะทางด้านอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับการเป็นบุคคลด้วย เช่น สถานะทางสังคม สถานะทางอาชีพ หรือ สถานะทางหน้าที่การงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขอบเขตการศึกษา

1) เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินงานในการให้สัญชาติแก่คนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4 อำเภอ 4ชุมชน

2) เพื่อศึกษากลไกในการทำงานของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่สัญชาติของคนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องแนวทางการแก้ปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยใช้ประเด็นในการวิจัย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านแนวทางในการแก้ไขปัญหา 2)ด้านนโยบาย 3)ด้านสังคม 4)ด้านความมั่นคง 5)ด้านการบริหารการดำเนินงาน

2.ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยใช้วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบบเฉพาะเจาะจง(PurposiveSampling)จำนวน 10 คน ประกอบไปด้วย

ที่ปรึกษาเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน2คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนไร่ไครา จำนวน 1 คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนทุ่งพุดิ จำนวน 1 คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนคลองลอย จำนวน 1 คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนหินเทิน จำนวน 1 คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนไร่ไครา 1 คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนคลองลอย 1คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนทุ่งพุดิ 1 คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนหินเทิน 1คน

3.ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการกำหนดพื้นที่ในการศึกษา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2565 ถึง วันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1)สามารถเป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์One stop serving
- 2)สามารถเป็นแนวในการกำหนดระยะเวลาการคืนสัญชาติให้แล้วเสร็จภายในปี 2566
- 3)เพื่อให้เกิดกลไกและมีแนวปฏิบัติจากระดับนโยบายให้ระดับปฏิบัติได้ดำเนินการอย่างชัดเจนและเพิ่มเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านทะเบียนราษฎรในแต่ละอำเภอเพื่อแก้ไขปัญหาการคืนสัญชาติให้กับคนไทยพลัดถิ่น

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคืนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์1) เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินงานในการให้สัญชาติแก่คนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4 อำเภอ 4ชุมชน 2) เพื่อศึกษากลไกในการทำงานของเครือข่ายการแก้ปัญหาคืนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่สัญชาติของคนไทยพลัดถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

- 1.แนวคิดด้านนโยบายสาธารณะ2.แนวคิดการสร้างเครือข่ายสังคม3.แนวคิดแบบตัวคนพลัดถิ่น
- 4.แนวคิดเงื่อนไขคนไทยพลัดถิ่น 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดด้านนโยบายสาธารณะ

กวี รัชชชน (2541, หน้า 3) กล่าวว่า นโยบายมีความหมาย 2ลักษณะที่มีความสัมพันธ์กัน ลักษณะที่หนึ่งมีความหมายถึงกิจกรรม (Activities) ส่วนอีกลักษณะหนึ่งจะมีความหมายในฐานะที่เป็นศาสตร์ (Science) ซึ่ง 2ลักษณะจะมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ นโยบายสาธารณะในฐานะที่เป็นศาสตร์จะทำการศึกษาจากนโยบายสาธารณะที่เป็นกิจกรรมแล้วนำมาสะสมกันเป็นความรู้หรือเป็นวิชา (Subject) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาที่จะได้ทำให้การกำหนดนโยบายในฐานะที่เป็นกิจกรรมบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2546, หน้า 2) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะจะต้องเป็นกิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาล การตัดสินใจเลือกที่จะกระทำของรัฐบาลต้องคำนึงถึงคุณค่าของสังคมเป็นเกณฑ์โดยมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก

ถวัลย์ วรเทพพิพิงษ์ (2536, หน้า 2) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างแก้ปัญหาในปัจจุบัน ป้องกันปัญหาในอนาคตก่อให้เกิดผลที่พึงปรารถนา

กระมล ทองธรรมชาติ (2538, หน้า 32อ้างถึงใน กุลธน ธนาพงศธร ,2530, หน้า 58)ได้กล่าวถึง นโยบายว่า คือ แนวทางที่แต่ละประเทศได้เลือกปฏิบัติไปเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้อันเป็นวัตถุประสงค์ที่เชื่อกันว่าถ้าทำได้สำเร็จก็จะเป็นผลดีต่อประเทศของตน โดยทั่วไปนั้นรัฐบาลของประเทศจะตัดสินใจเลือกปฏิบัตินโยบายที่มีการเสี่ยงภัยน้อยที่สุดปฏิบัติได้ง่ายที่สุดและเป็นประโยชน์ต่อชาติมากที่สุด

กุลธน ธนาพงศธร (2530, หน้า 59) ได้แสดงทัศนะของนโยบายว่า ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาให้ความหมายในแง่มุมใดก็ตาม นโยบายของรัฐก็คือ แนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาลของประเทศหนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นเป็นโครงการ แผนการ หรือหมายกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นหนทางชี้้นำให้การปฏิบัติต่าง ๆ ตามมา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ตลอดจนเพื่อธำรงรักษาหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของชาตินั้น ๆ

ทินพันธ์ นาคะตะ (ม.ป.ป., หน้า 45อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร และณัฐธา วิจินัยภาค,2539, หน้า 152) ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายของรัฐ หมายถึง สิ่งสำคัญสองประการ ประการแรก คือแนวทางในการปฏิบัติของรัฐบาล ประการที่สอง คือ โครงการที่สำคัญ ๆ ซึ่งรัฐบาลจะต้องจัดให้มีขึ้น ด้วยการกำหนดเป้าหมายและวิธีปฏิบัติเพื่อให้บรรลุสิ่งดังกล่าว

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 28 อ้างถึงใน วนิดา ก่องคำ, 2554 3) กล่าวว่า เครือข่าย หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันใด ได้ตกลง ที่จะประสานเชื่อมโยงเข้าหากัน ภายใต้วัตถุประสงค์หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน อย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การปฏิรูปการศึกษา โดยกลุ่มเครือข่ายนี้ ต้องมีการแสดงออกเป็นการลงมือกระทำกิจกรรมร่วมกัน

ชินสัคค สุวรรณอัจฉริย (2545อ้างถึงใน วรรณพร กลิ่นบัว, 2553 : 15) กล่าวว่า เครือข่ายทางสังคม หมายถึง ช่องทางที่มีความสัมพันธ์ร่วมกับจุดยืนส่วนตัว ซึ่งเป็นเสมือนพื้นที่ภายในสังคมวัฒนธรรมหนึ่งและหลายๆ พื้นที่สังคมวัฒนธรรม เช่น เครือญาติมีอาชีพเป็นชนชั้น มีตำแหน่งฐานะในท้องถิ่นหลากหลาย แต่มีความสัมพันธ์กับญาติพี่น้องอยู่ ขณะเดียวกัน ก็มี ความสัมพันธ์กับเพื่อนฝูงและคนรู้จักด้วย

นฤมล นิราทร (2543: 8 อ้างถึงใน วนิดา ก่องคำ, 2554 2) กล่าวว่า การสร้าง เครือข่าย หมายถึง กิจกรรมในการก่อให้เกิดกลุ่ม ทั้งนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยน การจัด กิจกรรม หรือการผลิตระหว่างองค์กร สมาชิก การจะสร้างให้เกิดเครือข่ายนั้นจำเป็นต้องอาศัย

การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันมาก่อนหน้าที่จะทำความตกลงเป็นองค์กรเครือข่าย การสร้างเครือข่าย อาจปรากฏในรูปของการจัดตั้งเป็นเครือข่ายใหม่ เช่น การจัดตั้งเวทีสิทธิเด็ก หรือการขยายเครือข่ายที่มีอยู่แต่เดิม เป็นต้น

2.แนวคิดการสร้างเครือข่ายสังคม

การสร้างเครือข่ายในการดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของคนไทยพลัดถิ่นเป็นการร่วมตัวกันของกลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีการเสียดินแดนเนื่องการล่าอาณานิคม เพื่อยึดครองตั้งนั้นกลุ่มบุคคลดังกล่าวจึงไม่มีสัญชาติแต่เนื่องจากเกิดในดินแดนราชอาณาจักรไทยจึงได้มีการร่วมตัวกันสร้างเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพหรือสถานะบุคคลเพื่อที่จะมีสวัสดิการในราชอาณาจักรไทยโดยการกำเนิดตาม พรบ.ฉบับ 5 ว่าด้วยการให้สัญชาติแก่กลุ่มคนไทยพลัดตามแนวปฏิบัติและหลักกฎหมายจึงทราบได้ว่าการร่วมตัวกันจัดตั้งเครือข่ายเกิดปัญหาที่พบเจอและการความเข้มแข็งในกับพี่น้องประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนโดยมีมูลนิธิชุมชนไทที่เป็นองค์กรเอกชนที่มาให้ความรู้และเป็นพี่ปรึกษาในการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายการแก้ไขปัญหาคนสัญชาติคนไทยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.แนวคิดแบบตัวคนพลัดถิ่น

(จอห์น อาร์มสตรอง)ให้ความหมายถึงคนพลัดถิ่นว่า เป็นชุมชนเชื้อชาติที่ปราศจากพื้นที่ทางการเมืองของตนเอง และจำแนกคนพลัดถิ่นออกเป็นสองประเภท คือ คนพลัดถิ่นประเภทกรรมมาชีพ และคนพลัดถิ่นที่ได้รับการกระตุ้น มิเชล บรูโน มีการจำแนกคนพลัดถิ่นออกเป็นสามประเภท คือ

- 1) คนพลัดถิ่นที่มา จากเหตุผลหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น พ่อค้าชาวจีน
- 2) คนพลัดถิ่นที่มาจากเหตุผลหรือกิจกรรม ทางศาสนา เช่น ชาวยิว กรีก
- 3) คนพลัดถิ่นที่มาจากปัจจัยด้านการเมือง เช่น ชาวทิเบต และได้ กำหนดลักษณะของคนพลัดถิ่นไว้ว่า

3.1) มีความตระหนักหรืออ้างความเป็น อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ หรือ อัตลักษณ์แห่งชาติของตน

3.2) มีองค์กรทางการเมือง ศาสนา และวัฒนธรรมของกลุ่มในต่างแดน

3.3) สัมพันธ์กับมาตุภูมิ ทั้งในแง่ที่เป็นจริงและในจินตนาการ

โรบิน โคเฮน นิยามความหมายของคนพลัดถิ่น หมายถึง กลุ่มคนหรือชุมชนข้ามพรมแดนรัฐชาติ มีลักษณะสำคัญที่ไม่จำเป็นต้องมีครบทุกประการ ดังนี้

- 1) กระจายตัวอาศัยอยู่นอกมาตุภูมิตั้งแต่สองแห่ง หรือสองประเทศขึ้นไป
- 2) เหตุผลของการกระจายนี้ อาจมาจากการบังคับ การแสวงหางานทำ การค้า หรือนโยบายของเจ้าอาณานิคม
- 3) มีความทรงจำร่วมกับถิ่นกำเนิด
- 4) มีอุดมคติและพันธะร่วมในการรักษา พื้นฟู สร้างความปลอดภัย ความมั่ง คั่งแก่ ดินแดนมาตุภูมิ
- 5) มีสำนึกกร่วมและกระบวนกรเคลื่อนไหวเพื่อกลับไปยังมาตุภูมิ
- 6) มีสำนึกความเป็นชาติพันธุ์ที่เข้มข้น และสำนึกดังกล่าวได้รับการรักษาไว้ ช้าม กาลเวลา
- 7) มีความสัมพันธ์ไม่ราบรื่นกับสังคมของประเทศที่ตนอาศัยอยู่ในปัจจุบัน
- 8) มีความเห็นอกเห็นใจและมีความเป็นปึกแผ่นกับคนพลัดถิ่นชาติพันธุ์ เดียวกัน
- 9) มีความอดทนต่อความแตกต่างทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมในประเทศที่พำกพิง

4.แนวคิดเงื่อนไขคนพลัดถิ่น

(สจ๊วต ฮอลล์)” ได้เสนออัตลักษณ์ของคนพลัดถิ่นไว้ 6 ประการ ดังนี้

- 1) อัตลักษณ์คนพลัดถิ่นไม่มีแก่น หมายความว่า คนพลัดถิ่นไม่มีความเป็น หนึ่ง เดียวของอัตลักษณ์ และไม่มีอัตลักษณ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เป็นแนวคิดที่กลับไปค้นหาจุดกำเนิด ที่ แท้จริงของอัตลักษณ์
- 2) อัตลักษณ์คนพลัดถิ่นคือสิ่งที่ถูกสร้าง เนื่องจากอัตลักษณ์ถูกสร้างขึ้น ในทาง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การเมือง และวาทกรรม ซึ่งไม่มีทางสมบูรณ์ อัตลักษณ์จึงไม่ได้มีหนึ่ง เดียว และตายตัว อัตลักษณ์เกิดจากการปะทะประสานระหว่างความเหมือนกับความต่าง
- 3) อัตลักษณ์พลัดถิ่นคืออัตลักษณ์พันธุ์ทาง แนวคิดนี้มาจากการศึกษาอัต ลักษณ์ ของชาวแคริเบียนพลัดถิ่นที่เกิดจากการผสมผสานกันจนไม่อาจสืบสาวหารากเหง้าที่แท้จริงได้ อัต ลักษณ์พันธุ์ทางนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการแบ่งแยกตัวตนและคนอื่นที่นำไปสู่ความรุนแรงทางทหาร เมือง เป็นการช่วยคลายพรมแดนระหว่างตนเองและคนอื่น
- 4) อัตลักษณ์คนพลัดถิ่นคืออัตลักษณ์ของการเปลี่ยนความเหมือน การเปลี่ยน ความเหมือน (Changing same) เกิดจากการศึกษาอัตลักษณ์ของคนผิวสี โดยฮอลล์อธิบายว่า แม้คน

ผิวสีจะมีอดีตที่เจ็บปวดเหมือนกัน แต่อัตลักษณ์ของคนผิวสีในยุโรป อเมริกา หรือในแอฟริกาต่างกัน แตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละประเทศ ทำให้ฮอลลีวูดมองว่า อดีตที่เจ็บปวดเปรียบเสมือนวัตถุดิบที่คนผิวสีนำมาสร้าง อัตลักษณ์ใหม่ คนผิวสีไม่ใช่กลุ่มคนที่ถูกรอบด้วยประวัติศาสตร์ความเหมือน หากแต่เป็นกลุ่มคนที่สามารถเปลี่ยนประวัติศาสตร์และความเหมือนได้

5) อัตลักษณ์ไม่แยกขาดจากการนำเสนอ คือ อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้าง แต่ ยังสร้างไม่เสร็จและยังอยู่ในกระบวนการสร้างตลอดเวลา

6) ความสัมพันธ์ระหว่างคนพลัดถิ่นและมาตุภูมิศักดิ์สิทธิ์ เป็นแนวคิดที่แสดง ถึงการมีจุดกำเนิดและรากเหง้าทางวัฒนธรรมที่แท้จริงของคนพลัดถิ่น

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร (2542) ได้กล่าวว่าความเป็น “ชนกลุ่มน้อย” อาจ ทำให้บุคคลไม่อาจได้มาซึ่งสัญชาติของรัฐเจ้าของดินแดน หรือภูมิลำเนาในดินแดนนั้นโดยง่ายจริงหรือไม่ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิข้างต้น รัฐเจ้าของดินแดนก็มักจะกำหนดอุปสรรคในทางกฎหมายอันจะทำให้ชนกลุ่มน้อยไม่อาจมีสัญชาติของตนหรือมีภูมิลำเนาในประเทศของตน และผลต่อมาในท้ายที่สุด ชนกลุ่มน้อยก็จะตกเป็น “ผู้ด้อยสิทธิในทางกฎหมาย” ในรัฐนั้น จึงต้องมาตรวจสอบว่าประเทศไทยในฐานะของรัฐเจ้าของดินแดนกำหนดสถานภาพในทางกฎหมายของบุคคลอย่างไร และประเทศไทยได้สร้างอุปสรรคในการให้สัญชาติหรือภูมิลำเนาแก่ “ชนกลุ่มน้อย” หรือไม่ หากพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก็อาจสรุปได้ว่า มีความเป็นไปได้ที่ชนกลุ่มน้อยจะได้สัญชาติไทย ย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของแต่ละบุคคล โดยหลัก กฎหมายไทยยอมรับให้สัญชาติไทยแก่บุคคลในลักษณะเดียวกับนานาประเทศ กล่าวคือ บุคคลย่อมมีสัญชาติไทยโดยอัตโนมัติหากบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม ปราบกฏมีชนกลุ่มน้อยจำนวนมากที่ไม่ได้ รับการยอมรับว่า เป็นไทยในความเป็นจริงทั้งที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย ปัญหานี้มีสาเหตุหลายประการ ในหลายกรณีมาจากความไม่รู้กฎหมายของชนกลุ่มน้อยเอง และในอีกหลายกรณีที่มีที่มาจากนโยบายของรัฐที่ไม่รักษาจุดสมดุลระหว่างหลักความมั่นคงแห่งรัฐและสิทธิมนุษยชน รัฐจึงปฏิเสธความเป็นไทยของชนกลุ่มน้อย แม้บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้ สัญชาติไทยแก่บุคคลแล้วก็ตาม ชนกลุ่มน้อยแต่ละกลุ่มต้องเผชิญกับอุปสรรคในลักษณะที่แตกต่าง กัน และอุปสรรคนั้นยังมีลักษณะที่แตกต่างกันในยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

(ศุภชัย เจริญวงศ์ (2545) ได้เขียนบทความในโครงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย คนชายขอบ โดยชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีบัตรประจำตัวประชาชนของชาวเขา และปัญหา สัญชาติของชาวไร่โดยสรุป ดังนี้ บัตรประจำตัวประชาชนมิได้ความหมายเพียงแค่อเอกสารที่ราชการ มอบให้แสดงตัวเท่านั้น แต่บัตรประชาชนมีความหมายรวมถึงสิทธิการเข้าถึงทรัพยากร และ

สถานะ ความมีตัวตนของคน การเรียกร้องเรื่องสัญชาติของชาวเขา จึงเป็นการเรียกร้องขอความมีตัวตนและ การยอมรับให้มีชีวิตผ่านการมีบัตรประจำตัวประชาชน นับแต่ภาครัฐเริ่มให้ความสำคัญให้ความสำคัญกับ ชาวไทยภูเขา กรมการปกครองโดยอนุกรรมการชาวเขา สาขาการปกครองก็มีความเห็นว่า "ชาวเขา เป็นพวกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยมานาน ตามหลักกฎหมายย่อมได้สัญชาติไทยอยู่แล้ว เพียงแต่ยังไม่มีหน่วยราชการเข้าไปปกครองดูแลถึง ชาวเขาจึงยังไม่มีทะเบียนบ้านและสัญชาติตามกฎหมาย การกรอกระเบียบเกี่ยวกับสัญชาติของชาวเขาจึงใช้คำว่า ลงรายการสัญชาติ แทนคำว่า ให้สัญชาติ" รัฐบาลจึงปรับแนวคิดที่ชาวเขาเป็นคนไทยและดำเนินโครงการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน แต่ปัญหาที่ชาวเขาพบในเรื่องขอสัญชาติไทยหรือลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านของตนเองพอสรุปได้ คือ ปัญหาเรื่องหลักฐานการพิสูจน์ตน ด้วยเหตุที่เอกสารบางอย่างที่กฎระเบียบระบุให้นำมาแสดง เกิดการสูญหายหรือบางอย่างขัดกัน เช่น ในท.ช.ระบุว่าจะเกิดพม่าหรือเกิดลาว กรณีนี้แม้นายอำเภอสามารถใช้ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร 2535 แก้ไขเอกสารได้หากสอบพยานแล้วว่าเชื่อถือ แต่ก็ยังมีปัญหาอีกว่าพยานที่เรียกมาสอบหรือพยานบุคคลอาจเรียกเงินในอัตราสูงแลกกับการรับรองตัวบุคคล ทำให้ชาวไทยภูเขาที่ยากจนหมดสิทธิในการพิสูจน์ความเป็นคนไทยตามกฎหมายของตนเอง

(ประทีป นทีทวีวัฒน์ (2550) ได้ศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาคนไร้สัญชาติไปปฏิบัติเกิดจากองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความซับซ้อนในการบริหารงานรวมถึงกลไก ระหว่างการบริหารงานที่นำนโยบาย ไปปฏิบัติ มีขั้นตอนมากมายซึ่งต้องใช้ระยะเวลานานขั้นตอนในการขอสถานะต่างต่างหรือขอสัญชาติ ไทยนั้นมีหลายขั้นตอนเพราะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหลายระดับและหลายหน่วยงานคือตั้งแต่ระดับ ท้องถิ่นไปจนถึงระดับกระทรวงซึ่งในบางครั้งหน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ยังมีการทำงานซ้อนกันอีก ส่งผลให้ระยะเวลาในการดำเนินการเพิ่มขึ้นไปอีก

2. ความพอเพียงของทรัพยากร การขาดแคลนบุคลากรเนื่องจากหน่วยงานในระดับปฏิบัติ มีจำนวนบุคลากรอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งบุคลากรที่มีอยู่ก็ขาดความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติ เนื่องจากบุคลากรมาจากการจ้างเหมาชั่วคราว พอหมดภารกิจก็เลิกจ้างหากได้งบประมาณ ใหม่จะมีการจ้างใหม่ ซึ่งอาจจะไม่ใช่บุคลากรเดิมที่เคยทำงานทำให้ต้องมาเริ่มต้นเรียนรู้และฝึกฝนกันใหม่

3. ทัศนคติความชัดเจนและความจริงจังในการแก้ปัญหาเป็นเพราะเห็นว่าไม่ใช่ปัญหาเร่งด่วนของประเทศหรือมีผลกระทบต่อสังคมในวงกว้างมากนัก เพียงแต่ควบคุมและจำกัดไม่ให้ ขนกลุ่มน้อยต่างๆ เหล่านี้ไปสร้างปัญหาต่อไป ดังนั้นจึงปล่อยให้เป็นที่ของหน่วยงานระดับ ปฏิบัติในการจัดการ ควบคุมดูแลและแก้ไขปัญหากันเอง

4. ขาดการสนับสนุนและความร่วมมือจากบุคคลไร้สัญชาติ กล่าวคือบุคคลไร้สัญชาติขาดความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ ตลอดจนไม่ยอมปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ รวมถึงขาดความเข้าใจในขอบเขตของสิทธิและหน้าที่ของการได้มาซึ่งสัญชาติไทย ตลอดจนการ ดำเนินการของสถานะคนต่างด้าวหรือขอสัญชาติไทยนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนไม่น้อยซึ่งก็เป็น สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้คนต่างด้าวไม่ใส่ใจที่จะดำเนินการขอสัญชาติไทย

(วิทวัส บุตรดี (2550) ได้ศึกษาถึง ผลกระทบจากการเพิ่มชื่อทางทะเบียนราษฎรให้แก่ ชาวเขา เผ่ากระเหรี่ยงในอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการดำเนินการเพิ่มชื่อทางทะเบียน ราษฎรให้แก่ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงในอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลกระทบต่อ การประกอบ อาชีพ การได้รับการดูแลจากรัฐในด้านการศึกษา การสาธารณสุข การเมือง และความมั่นคงของ ชาตอย่างมาก กล่าวคือ ภายหลังจากการทะเบียนเพิ่มชื่อทางทะเบียนราษฎร กลุ่มตัวอย่างมีโอกาส ในการทำงานมากยิ่งขึ้น สามารถเข้ามาทำงานในเมืองหรือเข้ามาซื้อของในเมืองได้โดยไม่ติด

กฎหมาย เพราะมีบัตรประชาชนและมีสถานะเป็นคนไทย และยังได้รับสิทธิในการดูแลทางด้าน สาธารณสุขและการรักษาพยาบาลโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีสิทธิทางการเมือง ซึ่งทำให้รับ ประโยชน์ และการเอาใจใส่จากนักการเมือง นอกจากนี้การเพิ่มชื่อทางทะเบียนราษฎรยังส่งผลถึง ความมั่นคงของชาติ โดยเห็นได้ชัดว่าผู้ที่ได้รับการเพิ่มชื่อมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นคนไทย เคารพ และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องการค้นคว้าอิสระ(ภาษาไทย)แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ไขปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ(ภาษาอังกฤษ) Guidelines to Solve the Rights and Status Problem of Granting Thai Citizenship to Thai Diaspora Network in Prachuap Khiri Khan Province.

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบในการสัมภาษณ์เพื่อทำการรวบรวมข้อมูลตามเนื้อหาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทางการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ไขปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ที่ปรึกษาเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ทำงานด้านสถานะบุคคลมาเป็นระยะเวลา 20กว่าในด้านสัญชาติของกลุ่มคนไทยพลัดถิ่น คนไทยพลัดถิ่นที่อยู่ในเครือข่ายการแก้ปัญหาคือสัญชาติคนไทยเป็นแกนนำในแต่ละชุมชนเป็นตัวแทนของกลุ่มในการเจรจาจัดการขอสัญชาติและเป็นผู้ทำขอมูลในแต่ละชุมชนที่กล่าวมาข้างต้น ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้ใหญ่บ้านแต่ละชุมชน รวม ทั้งสิ้น 10คน

ที่ปรึกษาเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน2คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนไร่ไครา จำนวน 1 คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนทุ่งพุดธิ จำนวน 1 คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนคลองลอย จำนวน 1 คน

คนไทยพลัดถิ่นชุมชนหินเทิน จำนวน 1 คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนไร่ไครา 1 คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนคลองลอย 1คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนทุ่งพุดธิ 1 คน

ผู้ใหญ่บ้านชุมชนหินเทิน 1คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview form)ในรูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ไขปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์โดยลงพื้นที่ด้วยตัวของผู้วิจัยเอง ในการดำเนินการสัมภาษณ์แบบเฉพาะเจาะจง จดบันทึก อัดคลิปวิดีโอและทำการบันทึกเสียงโดยขออนุญาต ตลอดจนการสังเกตเชิงประจักษ์ตั้งแต่วันที่ 29 ตุลาคม 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อสรุปประเด็นนำไปสู่การวิเคราะห์เนื้อหาสาระ(Content Analysis)โดยการสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยและเอกสารประกอบอื่นๆที่เกี่ยวข้องโดยเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา

บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของเครือข่ายการแก้ปัญหาคนสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาจับประเด็นในการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1)ด้านแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ข้อสรุปด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการสัมภาษณ์จากงานวิจัยชิ้นนี้แนวทางการแก้ไขปัญหาอยากให้เกิดความเร่งรัดในการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้แล้วเสร็จตามกรอบระยะเวลาเพื่อที่จะส่งผลให้กับกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นที่อยู่ในเครือข่ายและมีสัญชาติไทยอย่างสมบูรณ์แบบแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจนคือจัดตั้งศูนย์เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาเป็นกรณีเฉพาะสำหรับกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจนโดยมีข้อตกลงร่วมกันระหว่างกรมการปกครองสถาบันการศึกษาและเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องในส่วนนี้

2)ด้านนโยบาย

ด้านนโยบาย จากการสัมภาษณ์มีความชัดเจนว่าอยากให้นโยบายภาครัฐมีความชัดเจนในด้านการแก้ไขปัญหาสำหรับกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นในเครือข่ายการแก้ปัญหาคือสัญชาติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยมีกรอบระยะเวลามีแนวทางตามนโยบายที่รัฐได้จัดสรรเอาไว้เพื่อให้กลุ่มคนไทยพลัดถิ่นนั้นได้รับสิทธิพลเมืองไทยในสังคมไทย

3)ด้านสังคม

ด้านสังคมทุกภาคส่วนภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นตรงกันว่าอยากให้สังคมไทยนั้นเปิดรับคนไทยพลัดถิ่นที่ได้รับความเดือดร้อนมองให้เห็นว่าคนไทยพลัดถิ่นคือคนไทยที่เกิดในพื้นที่แผ่นดินไทยมีวิถีวัฒนธรรมประเพณีเช่นเดียวกับคนไทยเพื่อให้สังคมยอมรับกับกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นและกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นก็ได้ปฏิบัติ ผิดระเบียบกฎหมายของประเทศทำตามกฎหมายที่ทางรัฐไทยไม่ออกไว้อย่างชัดเจนแต่กลุ่มคนไทยพลัดถิ่นยังวิงวอนขอให้สังคมไทยนั้นเข้าใจในตัวตนของกลุ่มคนไทยพลัดถิ่น

4)ด้านความมั่นคง

ด้านความมั่นคงสภาพความมั่นคงแห่งชาติได้มองว่ากลุ่มคนไทยพลัดถิ่นนั้นมีการแอบแฝงหรือมีการทุจริตในการขอสัญชาติหรือไม่เพราะด้านความมั่นคงมองว่าการที่ให้สัญชาติ ให้กับกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นมีความมั่นคงต่อประเทศชาติของตนอย่างไรและกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นจะสามารถพัฒนาประเทศชาติได้อย่างไรภัยต่อความมั่นคงหรือไม่หรือการที่ความมั่นคงมองว่ากลุ่มคนไทยพลัดถิ่นเป็นกลุ่มแอบอ้างนั้นเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆเนื่องจากการทุจริตในพื้นที่ดังนั้นก็กลุ่มคนไทยพลัดถิ่นในเครือข่ายการ

แก้ปัญหาคือสัญญาชาติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงยืนยันได้ว่ากลุ่มของตนนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศอย่างแน่นอน

5)ด้านการบริหารการดำเนินงาน

ด้านการบริหารการดำเนินการทางภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนได้มีความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ในงานวิจัยชิ้นนี้ว่าอยากให้ทางหน่วยงานรัฐนั้นบริหารบุคลากรจัดสรรบุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องที่มีความชำนาญในด้านการขอพิสูจน์สัญชาติของกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นให้มีนโยบายอย่างชัดเจนให้มีเจ้าหน้าที่บุคลากรที่สามารถตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ต่อการให้สนใจกับกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นได้อย่างชัดเจนและเข้ามาดำเนินการช่วยเหลือตั้งเป็นคลินิกพิเศษในการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเสนอแนะ

- 1)ให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการ แก้ไขปัญหาของคนไทยพลัดถิ่นอย่างชัดเจน
- 2)ให้มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาด้านสิทธิสถานะบุคคลของกลุ่มคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยมีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา
- 3)ให้เครือข่ายการแก้ปัญหาค้นสัญชาติคนไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีข้อกำหนดในการเตรียมความพร้อมให้กับคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในการขอยื่นคำขอพิจารณาสัญชาติ

เอกสารอ้างอิง

กวี รัชชชน (2541, หน้า 3)นโยบายสาธารณะ ค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2546, หน้า 2)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ถวัลย์ วรเทพพิพิพงษ์ (2536, หน้า 2)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

กระมล ทองธรรมชาติ (2538, หน้า 32อ้างอิงใน กุลชน ธนาพงศธร,2530, หน้า 58)นโยบาย
สาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

กุลชน ธนาพงศธร (2530, หน้า 59)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ทินพันธ์ นาคะตะ (ม.ป.ป., หน้า 45อ้างอิงใน วรเดช จันทรร และณัฐธาวิณินัยภาค,2539, หน้า
152)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ปิยะนุช เงินคล้าย (ม.ป.ป., หน้า 6)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ทศพรศิริสัมพันธ์(2546, หน้า 3)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

รุ่งเรือง สุขากิรมย์(2543, หน้า16)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2533, หน้า 1)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

สร้อยตระกูล (ตีทยานนท์) อรรถมานะ (2543, หน้า 144)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4
พฤศจิกายน 2565

พิทยา บวรวัฒนา (2529)และศุภชัย ยาวะประภาษ(2533)นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4
พฤศจิกายน 2565

(พิทยา บวรวัฒนา, 2529) นโยบายสาธารณะค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1994)องค์ประกอบนโยบายค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 28 อ้างถึงใน วนิดา ก่องคำ, 2554 3)แนวคิดการสร้างเครือข่าย
สังคมค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ชินสัคค สุวรรณอัจฉริย (2545อ้างอิงใน วรณพร กลิ่นบัว, 2553 : 15)แนวคิดการสร้างเครือข่าย
สังคมค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

นฤมล นิราทร (2543: 8 อ้างถึงใน วนิดา ก่องคำ, 2554 2)แนวคิดการสร้างเครือข่ายสังคมค้นเมื่อ
วันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

(พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร (2542) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

(ศุภชัย เจริญวงศ์ (2545)งานวิจัยที่เกี่ยวข้องค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

(พันธุ์ทิพย์ กาญจนะ และจิตรา สายสุนทร (2545) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

(พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร , 2554 : น.92)งานวิจัยที่เกี่ยวข้องค้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565